

TV-stjärnan Giorgio Onorato tog hjälp av några av de yngsta för att få i gång taktklappningen på Hertig Johans torg. Här ser ni hans slutseg — ögonblicket där efter åkte en av grabbarna till våders på hans arm.

Röda korsets riksstart i Skövde blev en folkfest av prima märke

Panorna fladdrade i vinden, musiken från den största militärmusikerna som väl någonsin framträtt i Skövde dallrade i luften, vattnet från Fontana de Trevi glittrade i solen och blandade sig med vattnet i Livets brunn, lika elegant som den italienska vältaligheten blandades med den västgötska, när Västgöta-Bengtsson och de gästande italienska representanterna tävlade om att ta publiken i famn. När de Mumma fick publiken att skratta och värmas och kännetecknades av att få ge en slant i fontänen. Carobus Rex smattrade mellan väggarna på Hertig Johans torg, landshövdingsparet log, där de satt vid brunnskantern mitt ivänd tuggummituggande småttingar, och saligast av alla var kanske en liten byting som åkte till våders på den italienska TV-stjärnan Giorgio Onoratos arm.

Kort sagt: Det var den festligast tänkbara inledning på landets rödakorsveckan.

Och när Västgöta-Bengtsson med hjälp av hela det outtömliga västgötska ordförandet och ett lika outtömligt miniskt förord slutligen instruerade allt folket om hur man gör, när man kastar offerslantar i RK:s önskebrunn, måste man med Kar de Mumma säga:

— Jag vet ingen slant som är så lite bortkastad!

Men det började redan på Odenplatsen, började med musik av större delen av västra Sveriges militärmusikant. Det var klang i den orkestrern och tillika var det en grans syn att se militärmusikdirektör Forslund och alla musikanterna i aktion, flankerade av rödakorsfanor och ständer från landets alla orter. Även här var Västgöta-Bengtsson konferencier, och han värmdde upp publiken med småprat och en historia, innan han överlämnade talarstolen och mikrofonen till den skarborgs rödakorsordföranden general Richard Akerman, som betonade att skarborgarna kände det som en stor ära att få ge startsignalen till all den rödakorsaktivitet, som rödakorsveckan innebär.

● Här tror vi på Röda korset

— Västgöten är icke känd för att vara en slösare. Tvärtom är han väl snarare ansedd för att vara man om sitt och noga med att hans pengar och hans arbetskraft kommer till nyttig användning. Men han tänker varmt om sina medmänniskor. Den strålende gemyndighet, som i dessa bygder alltid möter sådana insamlingsuppdrag som Röda korset visar att vad som kan göras för att hjälpa andra människor i nöd, det ligger honom varmt om hjärtat som någonting nyttigt och stort, värt att offra för, underströk general Akerman bl. a. och fortsatte.

— Vi hoppas och tror, att denna anda nu skall blossa upp på nytt här i Skövde och härifrån sprida sig över hela landet. Här i Skarborg tror vi på Röda korset, vi bevakar hjälparbetet dess syften. Vi saer också att Röda korsets organisation och sätt att hjälpa är utmärkta för allt så syften.

● Musik över hela staden

Efter upptakten på Odenplatsen marscherade militärmusikanterna, som vid detta tillfälle delade sig i tre kårer, åtföljda av rödakorsarnas fanbargar på olika vägar till Hertig Johans torg. Resultatet blev att hela stan fylldes av marschmusik, och de tilltänd skarorna på Hertig Johans torg blev så småningom "omringade" av musiklärarna. Innan dessa ställde upp sig för högtidligheten vid Livets brunn.

● Roligt och gemyttigt

Den blev nära familjefeststämningen från början till slut, en roligt och gemyttigt och värmande stund, som säkert fyllde sin uppgift — att tända en brasa, som skall lysa över hela landet.

Efter premiärdena leade ordföranden i Svenska röda korset för-

Här håller generalsekreteraren i Roma Eterna Rudolfo Cruciano och sångaren Giorgio Onorato gemensamt vattnet från Fontana di Trevi i Livets brunn.

fortrade högtalarna Kar de Mummas upptakt till talet om den goda viljan:

— När Röda korsets generalsekreterare tog det djärva steget och frågade mej om jag ville hålla högtidstalet här i dag, fick jag samtidigt veta att det egentligen var statsrådet Olof Palme som skulle tala, men att han hade fått förhinder.

Jag blev både glad och smickrad över att valet fallit på mig — även om jag hellre hade velat ersätta Olof Palme på andra områden, i Kanslihuset till exempel.

Men det får bli en senare fråga. I varje fall kan det inte bli aktuellt förrän om två år.

● Nu, när jag inte har Sikan att stöja mig på!

Och så var det dags för Västgöta-Bengtsson att släppa lös Kar de Mumma.

— Jag hoppas högtalarna fungerar, ty min röst är inte vad den borde vara, menade Kar de Mumma och förklarade att det var första gången han försökt sig på en uppgift av det här slaget.

— Det här är inte som att tala i radio eller TV — då har jag ju Sikan Karlsson att stöja mig på.

— Vad händer om jag dabbar mig, sa jag till en av arrangörerna.

— Då kastar vi Dej i Livets brunn — tillsammans med alla pengarna...

För säkerhets skull här jag emellertid skrivit talet, förklarade Kar de Mumma och drog upp ett papper ur fickan, och med en skratet drog över Hertig Johans torg i stora glada vågor vidarebe-

förde högtalarna Kar de Mummas upptakt till talet om den goda viljan:

— När Röda korsets generalsekreterare tog det djärva steget och frågade mej om jag ville hålla högtidstalet här i dag, fick jag samtidigt veta att det egentligen var statsrådet Olof Palme som skulle tala, men att han hade fått förhinder.

Jag blev både glad och smickrad över att valet fallit på mig — även om jag hellre hade velat ersätta Olof Palme på andra områden, i Kanslihuset till exempel.

Men det får bli en senare fråga. I varje fall kan det inte bli aktuellt förrän om två år.

att gårderna sej och se om sitt hus.

Låt oss i detta sammanhang göra det tankeexperimentet att om alla som nyttjar sprit bara avstod från en enda halvbutelj under ett helt år och i stället lät pengarna gå till Röda korset, skulle det bli en summa på i runt tal 100 miljoner. Det skulle också bli en liten vinst för folkhälsoen, men en stor förlust för staten. Med andra ord: vi har inte råd med det. Tyvärr.

● Den goda viljan

Vi i Sverige kan inte ta alla bördor ute i världen och inte heller kan vi göra allt vi vill genom Röda korset, men vi kan välja en liten uppgift, som vi går inland med, bland alla vi ser. Det väsentliga, det som gav namnet till en orden stiftad i Holland redan på 1300-talet, är DEN GODA VILJAN!

Den rödakorsveckan, som invigs här i dag, ägnas i hela landet åt att tala om vad Röda korset gör, att vill säga hur vi, Du och jag skall kunna använda Röda korset, och framför allt till att samla in pengar, för att den goda viljan skall nå ett gott resultat.

Det gävoavisen den får som kastar en slant i fontänen kan bli en biljet till Rom, fast det blir väl inte så många av er som reser dit — slanten blir för någon: en biljet till gemenskap, medicin, mat, en filt, en bit av ett hem.

Jag vet ingen slant som är så lite bortkastad!

Ja, det är ungefär vad Olof Palme skulle ha sagt här i dag — om han inte hade fått förhinder och jag hade fått skriva talet åt honom...

● Italiensk vältalighet

Italien representerades vid högtiden av förutom TV-stjärnan Giorgio Onorato, ambassadrådet Vincenti Mareri och generalsekreteraren i Roma Eterna Rudolfo Cruciano. Det var greve Vincenti Mareri, som tog till orda, då Västgöta-Bengtsson på esperanto uppmanade honom paroll till popolo de Skövde. Det gjorde han — först på engelska som en del av publiken förstod och sedan på italienska

● Andra katastrofer och våra

För oss i vårt lugna hörn av världen är en katastrof som den i Turkiet nämligen något som vi kanske blir skadade av för ett ögonblick — när vi ser den på läppsblick — men tillsammans med resultatet av senaste profanmatchen i boxning eller ett par poppolders celebrer giftermål eller skilsmässa.

Stora och svåra olyckor på längre avstånd har vi ju ganska lätt att komma över, men inför ett katastrofhot här hemma i Sverige, till exempel när det varslas om strejk vid systemet, då får en stor del av svenska folket ett bekymmer av självvarigaste slag och det offras både tid och pengar på

som bara Västgöta-Bengtsson förstod — med hjälp av ett papper. Han uttalade sin glädje över den möjlighet som på detta sätt givits honom att ge uttryck för sitt tåre Amerigo Petrucci. Detsamma uppskattning av Svenska röda korsets verksamhet. Han uttryckte en förhoppning om fortsatt framgång i arbetet och framförde en hälsning från Roma borgmästare Amerigo Petrucci. Detsamma gjorde också Rudolfo Cruciano, som fört med sig vattnet från Rom och nu höll ett livligt senlerat tal i vilket han hoppades att Röda korsets önskebrunnsmänsning skulle ge mycket, mycket pengar och att Röda korset därmed skulle få resurser för sitt arbete både i Sverige och utomlands. Med tolkens hjälp slutade han sitt tal på svenska:

— Leve Svenska röda korset!

● En lektion

Och så gav sluttigen Västgöta-Bengtsson en lektion i konsten att kasta pengar i önskebrunnen på det rätta sättet. Och eftersom publiken inte gav sig förrän han sjölv till punkt och pricka uppfyllt alla råden blev resultatet ett pengapeng blev "änna tommer" innan han slutade. Ett gott föredöme för de som kom efter för att offra alltså.

● Romerskt vatten i Livets brunn

Och så var det dags för sångaren Giorgio Onorato att ta hand om den romerska amfioran och hålla vattnet från Fontana di Trevi i Livets brunn. Vattnet rann och glittrade, kamerorna klappade och folket applåderade.

Så sjöng Ragnar Molander den önskebrunnns visa som "en av de kära skäggnästans" — dvs. Beppa Wolgers — har skrivit, och som kulper på det hela framträdde

En bild från öppningshögtiden på Odenplatsen. Längst t. v. ses ordföranden i Skarborgs rödakorsdistrikt general Richard Akerman och ordföranden i Svenska röda korset Erlend von Hofsten.

Sämlre gick det förstås när han skulle försöka många bort loppmarknaden sista prylar — ett takräck, en vridmaskin och en handmangel. Vridmaskinen bjöd järnhandlaren Karl-Herman Beckman en femma för — och betalade en tia! — men de andra sakerna var det ingen som orkade bära hem...

Ja, så fortsatte det hela med musik, och så småningom fylldes Hertig Johans torg av ny publik och nya toner. Det blev popbandens tur...

Rick.